Dosarul nr. 4r-2446/25 / 4-25018418-02-4r-07072025/

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

Judecător: Natalia Patrașcu

D E C I Z I E

în numele Legii

24 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:

Președintele completului judecătorul Ion Bulhac

Judecătorii Natalia Mămăligă și Vitalie Pîslariuc

a judecat în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratul Național de Securitate Publică, Găină Iurie, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 06 mai 2025, pronunțată în cauza contravențională intentată în privința lui Trofăilă Alexandru, în temeiul art. 229 alin. (2) din Codul contravențional,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

în procedura instanței de fond din 17.02.2025 – 06.05.2025;

în procedura instanței de recurs din 07.07.2025 24.11.2025;

Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

C O N S T A T Ă:

1. La 17 ianuarie 2025, ora 12:04, agentul constatator din cadrul DP „Centru” a INSP al IGP, Găina Iurie, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 728947, prin care Trofăilă Alexandru a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 229 alin. (2) Cod contravenţional, fiindu-i aplicată sancţiunea contravenţională sub formă de amendă în mărime de 12 (doisprezece) unităţi convenţionale, ceea ce constituie suma de 600 (şase sute) lei.

2. Agentul constatator a reţinut în sarcina lui Trofăilă Alexandru, că la 17 ianuarie 2025, ora 12:00, aflîndu-se în mun. Chişinău, sect. Rîşcani, str. Sfântul Gheorghe 29, a comis fapta

contravenţională în următoarele circumstanţe: 1. a) acesta este fabricat sau reutilat nerespectîndu-se standartele şi normativele în vigoare privind siguranţa traficului rutier; al Regulamentului Circulaţiei Rutiere ce se sancţionează în conformitate cu prevederile art. (Nou) Încălcarea regulilor de înmatriculare sau de înregistrare de stat, de revizie tehnică a vehiculului, fapta comisă cu mijlocul de transport de model Mercedes 124 D cu n/î *****, astfel ignorînd prevederile pct. 121 lit a) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere.

3. La 30 ianuarie 2025, Trofăilă Alexandru a depus prin intermediul cancelariei DP „Centru" a INSP al IGP, contestaţia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 728947 şi a deciziei de sancţionare din 17 ianuarie 2025.

4. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 06 mai 2025, instanța a hotărît:

*Se admite contestaţia înaintată de **Trofăilă Alexandru,** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 728947 şi a deciziei de sancţionare din 17 ianuarie 2025.*

*Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 728947 din 17 ianuarie 2025 întocmit de către agentul constatator din cadrul DP „Centru" a INSP al IGP, Găina Iurie, în privinţa lui **Trofăilă Alexandru** pentru săvârşirea contravenţiei prevăzute de art.229 alin. (2) Cod contravenţional, pe motiv că nu s-a constatat existenţa faptei contravenţiei.*

*Se anulează decizia agentului constatator din cadrul DP „Centru" a INSP al IGP, Găina Iurie, cu privire la sancţionarea lui **Trofăilă Alexandru** cu amendă în mărime de 12 (doisprezece) unităţi convenţionale, ceea ce constituie suma de 600 (şase sute) lei, cu încetarea procesului contravenţional.*

5. La 30 mai 2025, agentul constatator a declarat recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 06 mai 2025 solicitând casarea hotărârii respective și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de fond.

6. Insistă agentul constatator că a respectat integral procedura prevăzută de Codul contravențional privind constatarea faptei, administrarea probelor și întocmirea procesului-verbal, atribuțiile sale fiind clar stabilite prin art. 374, 385, 425, 440, 442 și 443 Cod contravențional. Susține că probele acumulate au fost obținute legal și sunt suficiente pentru a confirma atât fapta, cât și persoana făptuitorului, iar instanța de fond nu a motivat în mod temeinic concluzia privind inexistența contravenției.

7. Pe acest temei, recurentul solicită casarea hotărârii contestate și trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță, într-un alt complet, susținând că soluția instanței de fond este netemeinică și contrară probelor administrate în dosarul contravențional.

Procedura examinării recursului și motivarea instanței de recurs.

8. Conform art. 471 din Codul contravențional, (1) Recursul se judecă de un complet din

3 judecători, fără prezenţa părţilor.(2) Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei. (3) Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea şedinţei de judecată, cu citarea părţilor pentru prezentare la proces.

9. În conformitate cu prevederile art. 471 alin. (2) din Codul Contravențional, părțile la proces au fost notificate, despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri.

10. Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin. (1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților.

11. *Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, în raport cu argumentele invocate în recurs, în baza probelor administrate şi cercetate de prima instanţă, Colegiul penal ajunge la concluzia că, recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menţinerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.*

12. La caz, instanța de fond a reținut în esență, că probele administrate nu au demonstrat existența faptei contravenționale prevăzute de art. 229 alin. (2) Cod contravențional. Fotografia prezentată de agentul constatator nu permite stabilirea elementelor obiective ale contravenției și nu confirmă încălcarea pct. 121 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, întrucât din imagine nu rezultă că vehiculul ar fi fost fabricat sau reutilat cu încălcarea standardelor privind siguranța traficului rutier.

13. Instanța a reținut că sarcina probei revine organului constatator, iar în acest caz nu au fost prezentate elemente concludente care să demonstreze vinovăția contravenientului. Procesul-verbal, deși formal încheiat corect, nu poate produce efecte juridice în lipsa probelor care să confirme fapta imputată, or, toate dubiile privind existența contravenției trebuie interpretate în favoarea persoanei vizate, potrivit principiilor consacrate în Codul contravențional și jurisprudența CEDO.

14. Având în vedere că nu a fost dovedită latura obiectivă a faptei, instanța a concluzionat că nu există temei pentru atragerea la răspundere contravențională, motiv pentru care a dispus anularea procesului-verbal, anularea deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional.

15. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal că pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție şi sancțiunea aplicată.

16. Conform principiilor fundamentale care guvernează procedura contravențională, răspunderea contravențională poate fi angajată numai în prezența unei fapte ilicite dovedite prin probe certe, clare și suficiente. Întrucât sancțiunile contravenționale pot aduce atingere drepturilor și libertăților persoanei, legea impune o riguroasă administrare și apreciere a dovezilor, pentru a garanta protecția prezumției de nevinovăție și realizarea unui proces echitabil. Simpla menționare de către agenții constatatori a unor circumstanțe de fapt, neacoperite de o bază probatorie solidă, nu satisface exigențele Codului contravențional și nici standardele consacrate de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit cărora sarcina probei incumbă autorităților statului.

17. În cazurile în care însuși procesul-verbal cu privire la contravenție nu este susținut de mijloace de probă ce pot convinge instanța de existența faptei și a vinovăției contravenientului, nu se poate reține o răspundere juridică legitimă. De altfel, art. 375 alin. (1) din Codul contravențional consacră explicit prezumția de nevinovăție a persoanei până la proba contrarie, impunând agenților constatatori să adune dovezi concludente și să le pună la dispoziția instanței.

18. Faptul că agenții constatatori au obligația legală să adune și să prezinte probele necesare constatării unei contravenții este neîndoielnic, fiind consacrat de Codul contravențional și principiile unei proceduri echitabile. Cu toate acestea, simpla afirmare a respectării normelor nu echivalează cu demonstrarea efectivă a vinovăției contravenientului dacă, în concret, probele pretins „acumulate" nu se regăsesc în dosar sau nu dovedesc fără dubiu fapta imputată. Prin urmare, agentul constatator și-a asumat sarcina de a prezenta instanței dovada clară a existenței faptei, a împrejurărilor comiterii și a autorului. Absența unor asemenea dovezi face imposibilă stabilirea contravenției.

19. Recurentul invocă întocmirea procesului-verbal și respectarea etapelor legale, însă rămâne esențial ca mențiunile din documentele de constatare să fie susținute de probe obiective (fotografii, înregistrări, declarații martori, rapoarte de constatare etc.). Simpla consemnare în procesul-verbal a presupusei fapte nu satisface cerințele Codului contravențional și nici exigențele art. 6 CEDO privind prezumția de nevinovăție.

20. În absența unor probe care să confirme contravenția imputată, simpla menționare a articolului de lege și a procedurilor urmate nu poate fi calificată drept o confirmare a vinovăției.

21. Instanța de recurs apreciază că argumentele recurentului rămân neîntemeiate, întrucât nu s-a dovedit niciun viciu al instanței de fond sau neaplicarea corectă a legii. Așa cum a reținut prima instanță, apărarea a invocat în mod legitim lipsa probelor care să susțină acuzația, iar agentul constatator nu a prezentat elemente noi care să răstoarne această concluzie.

22. În context, Colegiul subliniază, că la examinarea și încadrarea corectă a unei fapte în baza art. 229 alin. (2) din Codul contravențional, instanțele de judecată trebuie să țină cont de mai multe elemente esențiale pentru a asigura aplicarea justă și corectă a legii. În primul

rând, trebuie verificat faptul în sine și existența unei fapte contravenționale concrete, respectiv conducerea unui vehicul care nu a fost înmatriculat în modul stabilit sau care nu a fost supus reviziei tehnice. Instanța va analiza dacă vehiculul în cauză se încadrează în ipoteza contravenției, iar pentru aceasta, va solicita dovezi clare și concludente privind starea de înmatriculare a vehiculului și istoricul reviziei tehnice.

23. În altă ordine de idei, actul de constatare nu precizează în mod concret care dintre elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 229 alin. (2) din Codul contravențional au fost încălcate, respectiv dacă este vorba despre conducerea unui vehicul neînmatriculat conform legii sau a unui vehicul care nu a fost supus reviziei tehnice. Lipsa unei astfel de determinări afectează legalitatea învinuirii și, în consecință, valabilitatea sancțiunii aplicate.

24. Colegiul subliniază că, potrivit legii, stabilirea răspunderii contravenționale presupune dovedirea, dincolo de orice dubiu rezonabil, a tuturor elementelor constitutive ale contravenției. În cazul de față, organul constatator era obligat să-și fondeze concluziile pe probe clare, concludente și pertinente.

25. Din considerentele menționate, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de agentul constatator și a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 06 mai 2025, fără modificări.

26. În conformitate cu prevederile art. 473, 474 din Codul Contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Respinge ca nefondat, recursul declarat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Găină Iurie și menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 06 mai 2025, pronunțată în cauza contravențională intentată în privința lui Trofăilă Alexandru, în temeiul art. 229 alin. (2) din Codul contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător Ion Bulhac

Judecător Natalia Mămăligă

Judecător Vitalie Pîslariuc